

mende Mand. Jeg har villet værge Finansudvalget mod Forestilling om, at man skulde være gaaet til saaledes at beregne en Pension til denne Mand. Det har man ikke gjort, og det kan der under disse Omstændigheder heller ikke være Tale om. Jeg vil kun bede ærede Medlemmer i Konsekvens, af hvad de have gjort over for ligestillede eller nogenlunde ligestillede Mænd, at tiltræde Udvalgets Forslag angaaende denne Understøttelse.

Bluhme: I Anledning af det foreliggende Endringsforslag og i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse om paa denne Maade at ville anerkende en ældre veltjent Officers Fortjeneste fra Krigens Tid af, vil jeg kun gøre opmærksom paa, at om saa Dage kommer der her i Tinget Betænkning fra Udvalget om Andragender indsendte til dette, og mellem disse Andragender findes der ikke mindre end 10 fra gamle Mænd, som ubetinget kunne siges at have tilsat deres Førlighed i Krigen, eller som der i alle Tilfælde er Rimelighed for have gjort det. I hvert Fald er det gamle Mænd, de fleste over 70 Aar, som bære Krigsmedaillen, men som ikke kunne indstilles som gamle militære til en lille Smule Anerkendelse for at have tjent deres Fædreland vel i Krigen, altsaa for 40 Aar siden, som leve i trange Aar med stor Familie og have kæmpet haardt. Denne enkelte Mand kan faa en stor Belønning, ligesom i det hele enkelte Mænd paa forskellige Omraader kunne faa det, medens de fattige Husmænd, som have stillet deres Vegeme til Raadighed og med Glæde ofret deres Kræfter for Fædrelandet i en ung Alder og paadraget sig Suiterne deraf og lide af Sygdom, som der er al mulig Grund til at tro, kunde være Følge deraf — ikke indstilles af Udvalget til Understøttelse. Jeg ved nok, at Finansudvalget her staar temmelig magtesløst overfor Finansministeren, der gennemgaaende er Klærer, at naar disse Mænd, som altsaa ere vel tjente fra den Tid, ikke kunne fremlægge klart Bevis for at have paadraget sig Sygdommen ved Krigen, saa kunne de efter Invalideloven ikke komme i Betragtning. Det kan ikke nytte, at vi demonstrere. Derfor foreskriver det mig forunderligt, om man alligevel kunde gennemføre et Forslag som dette. Naar Ministeren ønsker et saadant Endringsforslag gennemført, saa kunde der, især da det er Finansministeren, der har med det at gøre, være Tale om en lille Kompensation for denne høje stillede Officer med de lavere stillede Husmænd. Det er den Parallel, jeg vil drage.

Jens Buxf: Saa galt er det heller ikke, som det ærede Medlem sagde med Hensyn til disse Invalider, der ikke ere indstillede som Invalider efter de Andragender, som ere henvisne til Finansudvalget. Vi behandle jo i øvrigt ikke i dette Øjeblik Andragender til Finansudvalget, især ikke Andragender, som ikke ere henvisne, og jeg skal ikke komme ind paa det. Jeg vil kun svare den ærede sidste Taler, der med stærke Ord har rettet stærke Angreb mod Finansudvalget og har paralleliseret med denne Mand alle de 10, som ikke vare indstillede, som om det alle var Folk, der havde været faaret (Bluhme: Det sagde jeg ikke)... ja, de havde blødt for Fædrelandet. Tidenden vil vise, at det ærede Medlem gav det Indtryk af, at det var Invalider. Men efter de Oplysninger, der have foreligget Finansudvalget, er det netop det, de ikke ere; thi ellers vilde de være blevene indstillede af Finansudvalget, selv om Finansministeren ikke var med dertil; saa vilde man dog have givet disse Invalider den Anerkendelse, at de skulde godkendes her i Tinget, selv om man ikke havde fuld Sikkerhed for, at Ministeren vilde tage imod det. Men efter de Oplysninger, som have foreligget for Finansudvalget, og efter de Underjøgelse, som ere foretagne af de paagældende Mænd, der ere komne her til København for at undersøges af Læger — ogsaa den ny Invalidelæge — har Udvalget fundet, at man ikke gjorde disse Medborgere nogen Tjeneste ved at indstille dem, naar Ministeren kunde komme under Forhandlingen med disse Mænd og paavise med faktiske Data, at vi ikke havde været berettigede til at henvise dem efter de Regler, vi have. Derfor siger jeg til det ærede Medlem fra Søbjerg, at han maa ikke drage en Parallel mellem det Tilfælde, som blev nævnt af det ærede Medlem fra Bornholm, og disse Invalider.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa ønske, at den videre Forhandling angaaende Andragender opsættes, til de og Indstillingerne om dem komme til at foreligge.

Jens Buxf: Det er ikke mig, der har draget dem ind under Forhandlingen, jeg svarer kun paa det ærede Medlems Angreb paa os; det har den ærede Formand ladet passere, derfor mener jeg at have Lov til at svare.

Formanden (Høgsbro): Jeg har heller ikke forhindret det ærede Medlem i at svare, men jeg vil kun advare følgende Talers mod at gaa videre i dette Spør.